

In vsi se lahko veselite, kajti Gospod je vstal od mrtvih....

Tako se je zvenelo v kraljestvu duhov in tudi pri Mojih, ki sem se jim prikazal tretji dan, ko sem zapustil grob in se pokazal svojim učencem....

V njihova srca je bila vstopila globoka žalost, saj so izgubili tisto, kar je bil njihov edini življenjski cilj v času, ki so ga preživeli z Menoj na zemlji. Verjeli so, da so Me s smrtjo za vedno izgubili, saj niso in niso mogli verjeti, da bom vstal od mrtvih, čeprav sem jih o tem že prej obvestil. Učenci so bili na ta način še vedno vezani na zemljo in realnost zemeljskega sveta jih je ohromila, zajela sta jih tolikšen strah in žalost, da sem jih hotel potolažiti in okrepiti, zato sem se jim po svojem vstajenju prikazal.... dal sem jim nalogo, da gredo v svet in Me oznanjajo, to je, da širijo Moj božanski nauk ljubezni in obveščajo ljudi o dejanju odrešenja, ki sem ga izvršil za vse človeštvo.... Toda, da bi lahko opravili to nalogo, so morali biti popolnoma prepričani o resničnosti svojega oznanjevanja.... Dejanje odrešenja je vključevalo tudi Moje vstajenje, ki je bilo končna krona dela odrešenja, da bi ljudje izvedeli, da sem premagal smrt, in da ni potrebno nikoli več doživeti smrt nikomur, ki mi sledi, ki želi prejeti blagoslov Mojega odrešenjskega dejanja in tako živeti življenje, kakršno sem Jaz živel na zemlji. Zato se mu ne bo treba več bati smrti, saj sem premagal smrt in s tem tudi tistega, ki jo je prinesel na svet. In zato se je Moje vstajenje zgodilo vidno pred ljudmi, to pomeni, da sem se lahko vidno prikazal samo tistim, ki so zaradi svoje zrelosti lahko videli duhovne stvari, ker je bilo Moje telo duhovno; ni bilo telo iz mesa, zato je bilo vidno samo tistim, ki so že imeli duhovni vid in katerim sem zato tudi Jaz oznanil Svoje vstajenje.

Dejstvo, da je bil Moj grob prazen je zagotovo presenetilo tudi druge ljudi, vendar so vsi iskali druge razlage kot to, da sem vstal od mrtvih.... In ta nauk bo preprosto vedno zahteval 'vero', ki pa si jo lahko pridobijo vsi ljudje, ki prostovoljno stopijo pod Moj križ, če želijo pripadati tistim, za katere sem na križu umrl najbolj bridke smrti. Vera Vame in Moje odrešenjsko dejanje hkrati vključuje vero v Moje vstajenje, saj ima duša, ki je bila odrešena z Mojo krvjo, že notranjo gotovost neuničljivega življenja.... Učenci še niso bili prežeti z Mojim duhom, po Mojem križanju so bili še vedno v temi, saj jim strah ni dopuščal svetlobe. Tako sem jim pomagal s svojo vidno podobo, ki pa jih je nato tako močno prepričala in jih tako razveselila in osrečila, da so zdaj mislili, da bodo zlahka opravili svoje poslanstvo, in so se s povečano močjo hoteli zavzeti za oznanjevanje Mojega nauka in Mojega križanja ter Mojega vstajenja.

V dneh po Mojem vstajenju sem lahko svojim učencem posredoval takojšnjo moč, saj je odrešenje njihovih duš napredovalo in so se že lahko osvobodili svojega prejšnjega gospodarja, nato pa so brez pomislekov nadaljevali svoje pridigarsko delo, saj so

vedeli, da ne morejo več umreti oziroma da lahko umre le njihovo telo, da pa bodo oni še naprej živeli v Mojem kraljestvu, in tako je smrt zdaj tudi zanje izgubila svoje želo.... Zato je bilo dejanje vstajenja bolj ali manj najprej pomoč za Moje lastne, ki sem jih pustil v največji psihološki stiski, ker njihova vera še vedno ni dosegla potrebne trdnosti za njihovo nalogo širjenja Moje besede po svetu... Toda morali so govoriti v Mojem imenu, zato so morali imeti tudi prepričano vero, ki je zahtevala le njihovo popolno odrešenje, so pa vsi Moji učenci to vero neizpodbitno imeli, tako da so lahko bili resnično predani oznanjevalci Mojega nauka, ko se je začelo njihovo poslanstvo.... Amen.

[Bertha Dudde](#)